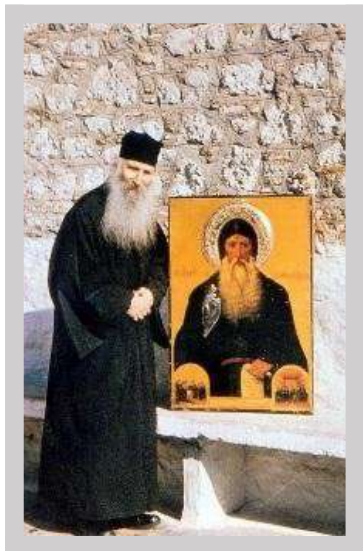

Големият грях на Европа (22.11.2020 г.)

Днес, както знаете, празнуваме един голям съвременен светец, който Господ ни удостои да познаваме. Да ни обикне първо той, а впоследствие и ние него. Нас, горките, той ни осинови, и вече 22 години чувствам, че осинови и Митрополията на Морфу.

Св. Яков Цаликис

Блаженият отец Яков от Евбея беше обикнат от всички кипърци. Този нов аскет беше наречен от мнозина „Простете ми“, тъй като светецът с пророческия дар, който притежаваше от най-ранна възраст, имаше обичая да гледа непрестанно в сърцето си. И виждаше в него и страсти, и грешки, а не като нас, които мислим, че сме безгрешни.

Светците са светци, защото виждат грешките си и се покаяват. Не са нито безгрешни, нито са без грях, но са покаяли се хора, които обикнаха покаянието с буден ум, благоразумни помисли и трезвено сърце.

Блаженият Яков постоянно казваше на всяка трета дума „Простете ми, добрите ми деца“, „отче Атанасие, прости ми“ и продължаваше. Аз си мислех, че е някакъв тик. Както аз често казвам „е..., е...“ по време на проповедите и някои се дразнят, така той казваше „Простете ми“. И един ден аз, смелчагата, му казах:

- Дядо, този навик да казваш постоянно „простете ми“ откъде го придоби?
- От Светия Дух го придобих.
- Значи не е тик?
- Какво е тик?

Обясних му какво имаме предвид ние, съвременните хора и ми отговори:

- Не, чедо. Аз виждам двойно. Виждат и очите на тялото ми, и очите на душата ми. Виждам с телесните си очи осезаемите неща, които виждате и вие, а с очите на душата виждам страстите и грешките си. Понякога Господ не знам защо, а и какво добро намери у мен ми открива и страстите и грешките на хората. Но не ги казвам лесно, за да не ги обидя. Казвам ги там, където виждам добра почва за покаяние.

Виждате ли?! Светият човек не обижда. Помага на другите да се покаят. И така, този Божи човек се издигна на много високо духовно равнище. Достигна до такава степен, че самата света Богородица го нарече приятел на Сина и нейн приятел. Веднъж и се оплакал, че го болели краката от разширените вени, от което страдал, и отишъл да и ги покаже. И веднага му се явила света Богородица, заедно със свети Серафим Саровски и свети Йоан Богослов, двамата големи нейни приятели и представила на двамата светци новия светец. И казала: „Йоане Богослове и ти, свети Серафиме Саровски, светци мои и приятели на Сина ми, този тук, когото виждате с голите окървавени крака, е приятел на Сина ми и избран мой приятел, и искам да го излекувате!“ И единият светец, се казва, помазал единия му крак с елей, донесен от небето, а другият светец – другия крак. И го попитах: „Оздравя

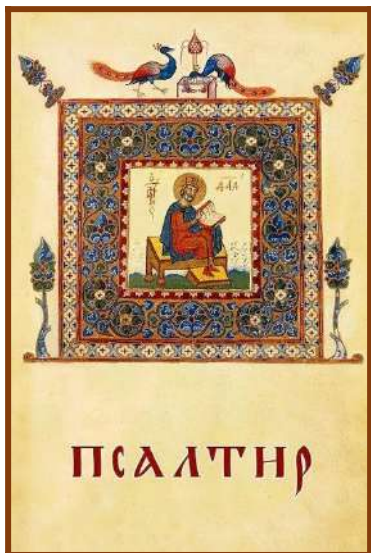

Св. Серафим
Саровски

ли?“ „Сто процента не“, ми каза. „Толкова, колкото да мога да служа и да славословя Бога. Но от болестта остана, дори в гроба си да занеса, за да казвам: Господи помилуй! с болка за мене и състрадание към ближния.“ Виждате ли? Светците обичат болката. Не искат да бъдат сто процента здрави, защото знаят, че болката смирява тялото, смирява и душата.

И нашата цел не е здравето, както казват кипърците: „Като здравето няма нищо друго, куме.“ Целта ни е смирението, само така е здрава душата ни. И ако имаме всички тези изпитания през последните години, причини на първо място и най-вече са нашият егоизъм, нашата безнравственост, покварата и разложението ни, многото аборти и противоестествени грехове, които се вършат във и извън брака.

Божии светци ни откриват и казват не просто пророчества: „Ще стане земетресение, ще има наводнение, ще избухне война“. Основното, което казват Божиите хора и в Стария, и в Новия завет, е кои са причините за всички тези беди, които ще настъпят. Светците посочват кои са греховете, които много са разгневили Бога, и какво Той допуска, за да се смирим и да оздравее душата ни: било болести в личен, национален или световен мащаб, както сега пандемията, било различни войни, които идват, или земетресенията, или пък други проблеми на заобикалящата ни околна среда.

Нашите бащи и майки ни учеха какво правеха те в такива моменти, когато виждаме, че е настъпил Божият гняв за неразкаяните ни грехове, когато ние не можем да простим, нито взаимно да се опростим. Какво правеха? Извършваха много литургии. Не затваряха църквите, както правят сега. Те оставаха отворени даже и през нощта и хората четяха там Псалтира. Един излизаше, друг влизаше, но дори и един да останеше, четяха Псалтира. Сутринта идваше свещеникът и певците и отслужваха литургии всеки един Божи ден. Така се намаляваха епидемията, смъртта, войната и каквото и да било друго – земетресение, глад, наводнение. Сега станавме европейци. Големият грях на Европа, на атеистична Европа, е, че поставя разума над вярата. Чувате ли какво казвам?

Големият грях на Европа, който възприеха и много съвременни гърци е, че слага логиката над вярата.

Докато православен е този, който прави нещо друго: поставя над всичко вярата, истинската вяра, доверието в Триединния Бог, в Богородица и светиите, и използва логиката с разум, не я обожествява. Не затваря църкви, а ги отваря. Не намалява молитвата, а я усилва. Не намалява, а увеличава поста и земните поклони и чете много, много молебни канони и Псалтира.

Затова ви моля, отец Атанасий, и ти, сестра Исидора, (казах го и на други места в нашата

епархия), имате отговорността да намерите всеки от вас в обкръжение си – ти, отец Атанасий в селото си в Какопетря, а ти, сестра Исидора – сред поклонниците, които знаеш, че идват тук (има предвид манастира „Св. Богородица Хрисокурдалъотиса“ при

Св. Яков и митр. Неофит на Морфу

село Курдали, Морфоска епархия), десет човека. И да им възложите да четат всеки ден по две катизми от Псалтира. Ще кажеш например: „Димитра, ти ще четеш първа и втора катизма, Панайоти – трета и четвърта, Василе – пета и шеста.“ Така всеки ден ще четете в селото Псалтир. Свети Яков (Цаликис) и свети Паисий (Светогорец) казаха: „Място, където всеки ден се чете Псалтир, се превръща в крепост, става духовна твърдина.“ Също така и много литургии. И слава Богу, виждам че свещениците и певците ни показват голяма готовност за това. И много ме радва, но това не е достатъчно! Нужен ни е и Псалтирът. Ще се мобилизирате да го правите, но без да казвате: „А, аз съм един от десетте, които назова сестра Исидора“. „Нека лявата ти ръка не знае, какво прави дясната“ (Мат. 6:3). Десет души тайно се молят на Бога и четат всеки ден двадесетте катизми от Псалтира. Псалтирът е най-силната молитва, която има Църквата. Свети Паисий я определя като „картечница“. Някогашните отци така ги виждаха нещата и така говореха. Друго, което правеха те, и особено свети Яков (той беше от Мала Азия и го извършваха и там, и в Кипър), беше да изнасят иконите и светите мощи и да правят литийни шествия. Защо? За да се освети въздухът - това беше смисълът. Ако ви попитат: защо извършвате литийни шествия, когато са забранени? Отговорът е: за да се освети въздухът, защото греховете ни замърсиха въздуха и атмосферата. Това е истината.

Превод от гръцки език: Мария Христова